

POSTANOWIENIE

6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 6 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku R. G. i B. S.
z udziałem K. S.
o dział spadku,
na skutek skargi kasacyjnej R. G. i B. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu
z 12 kwietnia 2023 r., II Cz 72/23,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. ustala, że uczestnicy ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.**

[D.R.]

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy R. G. i B. S. wnieśli skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z 12 kwietnia 2023 r. wydanego w sprawie o dział spadku z udziałem K. S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 519 § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest

stanowisko, że w sprawach tych wartością przedmiotu zaskarżenia nie jest wartość całego dzielonego majątku spadkowego, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy środek zaskarżenia. Zasadniczo wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości udziału należącego do skarżącego. Istnieje jednak wyjątek od tej zasady, bowiem w sytuacji, gdy przedmiot zaskarżenia dotyczy samej dopuszczalności żądania działu, zastosowanego sposobu działu, a także, gdy występuje spór co do objęcia lub nieobjęcia podziałem poszczególnych rzeczy i praw co do zasady, bez względu na wartość interesu skarżącego, w odniesieniu do tych rzeczy lub praw (zob. m.in. postanowienia SN: z 22 października 2014 r., II CSK 235/14; z 14 marca 2017 r., II CZ 161/16; z 26 października 2017 r., II CZ 64/17; z 12 stycznia 2018 r., II CZ 85/17; z 28 lutego 2018 r., II CZ 108/17; z 7 marca 2018 r., I CSK 670/17; z 23 marca 2018 r., I CZ 33/18; z 7 czerwca 2019 r., V CZ 37/19; z 28 listopada 2019 r., V CZ 82/19; z 9 czerwca 2020 r., II CSK 21/20; z 15 czerwca 2020 r., IV CSK 670/19; z 15 września 2020 r., IV CZ 59/20; z 8 lipca 2021 r., IV CSK 628/20; z 24 lutego 2022 r., II CSKP 47/22). W odniesieniu do postanowienia sądu drugiej instancji, którym oddalona została apelacja skarżącego, wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną może być albo taka sama jak w apelacji, albo niższa; nie jest natomiast możliwe określenie jej na kwotę wyższą (postanowienie SN z 24 kwietnia 2014 r., III CZ 11/14).

W niniejszej sprawie skarżący oznaczyli wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 172 000 zł. Kwota ta odpowiada $\frac{2}{3}$ udziału wartości całego dzielonego majątku. Wartość całego majątku wynosi 258 000 zł, a więc udział każdego uczestnika powinien wynosić 86 000 zł. W świetle powyższego należy stwierdzić, że nie jest dopuszczalne kumulowanie wartości udziałów spadkobierców, gdyż między spadkobiercami nie występuje żaden rodzaj współuczestnictwa, bowiem interes majątkowy każdego z uczestników jest oceniany oddzielnie. W związku z tym, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty 150 000 zł skargę kasacyjną należało odrzucić jako niedopuszczalną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 z zw. z art. 13 § 2 i art. 519 § 4 pkt 4 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.

[D.R.]

[ał]